

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 244.900 van 20 juni 2019
in de zaak A. 226.600/IX-9439**

In zake: de VZW RADIO UILENSPIEGEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Thomas De Meese
kantoor houdend te 1000 Brussel
Joseph Stevensstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp

1. Het verzoekschrift, ingediend op 6 november 2018, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van artikel 2 van het ministerieel besluit van 7 september 2018 ‘houdende de intrekking van het ministerieel besluit van 30 maart 2018 houdende de erkenning als lokale radio-omroeporganisatie van Happy vzw voor frequentiepakket 81 (Herent 106.7 FM / Lubbeek 107.3 FM / Oud-Heverlee 107.1 FM) en houdende de erkenning als lokale radio-omroeporganisatie van Happy vzw voor frequentiepakket 81 (Herent 106.7 FM / Lubbeek 107.3 FM / Oud-Heverlee 107.1 FM)’.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring op grond van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

De verwerende partij heeft een verzoekschrift ingediend dat strekt tot de toepassing van artikel 14ter van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De verzoekende partij heeft schriftelijke opmerkingen doen gelden.

Eerste auditeur Alexander Van Steenberge heeft een aanvullend verslag opgesteld, op grond van artikel 93, tweede lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 mei 2019.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laura Kempeneers, die *loco* advocaat Thomas De Meese verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten en voorwerp van het beroep

3.1. Op 13 februari 2018 verschijnt in het Belgisch Staatsblad een oproep tot kandidaatstelling voor erkenning als lokale radio-omroeporganisatie voor, onder meer, frequentiepakket 81 (Herent 106.7 FM / Lubbeek 107.3 FM / Oud-Heverlee 107.1 FM).

Op 30 maart 2018 beslist de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel om de vzw Happy te erkennen als lokale radio-omroeporganisatie voor frequentiepakket 81.

3.2. Op 7 september 2018 beslist de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel om zijn voormeld besluit van 30 maart 2018 in te trekken. In hetzelfde besluit wordt de vzw Happy opnieuw erkend als lokale radio-omroeporganisatie voor frequentiepakket 81.

3.3. Verzoekster vecht niet het volledige ministerieel besluit van 7 september 2018 aan, maar enkel de (nieuwe) erkenning van de vzw Happy (artikel 2 van het bedoelde ministerieel besluit). De intrekking van het ministerieel besluit van 30 maart 2018 (artikel 1 van hetzelfde ministerieel besluit) wordt met andere woorden niet aangevochten.

3.4. Bij arrest nr. 242.804 van 25 oktober 2018 vernietigt de Raad van State het besluit van de Vlaamse regering van 21 april 2017 ‘houdende bepaling van het aantal particuliere landelijke, regionale, netwerk- en lokale radio-omroeporganisaties dat kan worden erkend en houdende de opstelling van het frequentieplan en de vaststelling van de frequentiepakketten die ter beschikking worden gesteld van de particuliere landelijke, regionale, netwerk- en lokale radio-omroeporganisaties’ (hierna: het frequentiebesluit).

3.5. Op 29 maart 2019 neemt de Vlaamse regering een nieuw besluit ‘houdende bepaling van het aantal particuliere landelijke, regionale, netwerk- en lokale radio-omroeporganisaties dat kan worden erkend en houdende de opstelling van het frequentieplan en de vaststelling van de frequentiepakketten die ter beschikking worden gesteld van de particuliere landelijke, regionale, netwerk- en lokale radio-omroeporganisaties’.

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 4 april 2019 en treedt diezelfde dag in werking.

3.6. Bij ministerieel besluit van 5 april 2019 wordt artikel 2 van het thans gedeeltelijk bestreden ministerieel besluit van 7 september 2018 ingetrokken omdat het, aldus is te lezen in de considerans van het intrekkingbesluit, “niet langer over de wettelijk vereiste rechtsgrond beschikt voor wat de toegekende frequentie betreft” en “het dus aangewezen is het besluit dat niet meer over de vereiste rechtsgrond beschikt uit de rechtsorde te verwijderen”.

Bij een ander ministerieel besluit van dezelfde datum wordt de vzw Happy opnieuw erkend als lokale radio-omroeporganisatie voor frequentiepakket 81.

IV. Ontvankelijkheid

Exceptie

4. Op de terechtzitting werpt de verwerende partij op dat het beroep zijn voorwerp heeft verloren en doelloos is geworden, ingevolge het tussengekomen ministerieel besluit van 5 april 2019.

Beoordeling

5. Bij arrest nr. 242.804 van 25 oktober 2018 vernietigt de Raad van State het frequentiebesluit van de Vlaamse regering van 21 april 2017.

Zoals verzoekster terecht opmerkt in haar eerste middel, heeft de terugwerkende kracht van die nietigverklaring tot gevolg dat artikel 2 van het thans gedeeltelijk bestreden besluit geacht moet worden zonder afdoende rechtsgrond tot stand te zijn gekomen. In arrest nr. 242.804 zit bijgevolg reeds impliciet maar zeker de vaststelling vervat van een onwettigheid die ook kleeft aan die thans bestreden bepaling.

6. Geheel terecht overweegt de minister dan ook in zijn besluit van 5 april 2019 dat artikel 2 van het ministerieel besluit van 7 september 2018 “niet langer over de wettelijk vereiste rechtsgrond beschikt voor wat de toegekende frequentie betreft” en dat “het dus aangewezen is het besluit dat niet meer over de vereiste rechtsgrond beschikt uit de rechtsorde te verwijderen”.

Met het enige artikel van voormeld ministerieel besluit van 5 april 2019 wordt in lijn hiermee het met voorliggend beroep bestreden artikel 2 van het ministerieel besluit van 7 september 2018 ingetrokken.

7. Dat het opschrift van het ministerieel besluit van 5 april 2019 anders doet vermoeden waar het luidt “houdende de gedeeltelijke opheffing van

het ministerieel besluit van 7 september 2018 [...]” doet niet anders besluiten. Een opschrift strekt niet tot wet (*rubrica non fit lex*) en het enige artikel laat overigens, in overeenstemming met de considerans en arrest nr. 242.804, geen ruimte voor twijfel.

8. Uit wat voorafgaat volgt, dat het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp is en ‘doelloos’ in de zin van artikel 93, eerste lid, van het algemeen procedurereglement.

V. Vordering tot schorsing

9. De vordering tot schorsing deelt in het lot van het beroep tot nietigverklaring.

VI. Toepassing artikel 14ter RvS-Wet – handhaving van de gevolgen

10. De verwerende partij heeft de Raad van State gevraagd te bevelen “dat vzw Happy verder kan genieten van de rechten die voortvloeien uit het desgevallend [...] vernietigde besluit totdat het nieuwe reglementaire besluit heeft geleid tot een nieuwe besluitvorming met betrekking tot de in casu bestreden intrekking en erkenning”.

11. Zoals gezien heeft de verwerende partij evenwel het bestreden artikel naderhand ingetrokken, zodat het beroep wordt verworpen en het verzoek tot handhaving van de gevolgen van een vernietigde bepaling geen voorwerp meer heeft.

VII. Kosten

12. Aangezien een door de Raad van State bij arrest vastgestelde onwettigheid heeft geleid tot het teloorgaan van het voorwerp van huidig beroep, ligt het voor de hand dat de verwerende partij de kosten draagt.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 juni 2019, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren